

Nieuwe Jeugdwet: van uithuisplaatsingen naar inhuisplaatsingen

De nieuwe Jeugdwet wordt volgend jaar van kracht. Diaconieën zijn vaak niet direct betrokken bij de jeugdzorg, maar de invoering van deze wet kan wel een aanleiding zijn om contact te leggen met een gezinshuis in de omgeving en met de plaatselijke overheid. En om in de gemeente aandacht te vragen voor Jeuddorp De Glind dat dit jaar 100 jaar bestaat.

Kerk in Actie is samen met de Rudolphstichting partner in de Alliantie Kind in Gezin. Op dit moment zijn er 82 gezinshuizen, verspreid over Nederland, waarin ouders die zelf kinderen hebben, kinderen die onder de jeugdzorg vallen in hun thuissituatie opnemen. De ouders in de gezinshuizen hebben bij voorkeur een pedagogische achtergrond en een gezinshuis kan, als dat nodig is, een beroep doen op gespecialiseerde zorg. Nog meer dan traditionele pleegouders, proberen de ouders in een gezinshuis zoveel mogelijk de binding die een kind met zijn of haar biologische ouders heeft te behouden. De Alliantie Kind in Gezin wil uiteindelijk 10.000 van de circa 45.000 kinderen die niet meer bij hun eigen ouders wonen in een gezinsvorm onderbrengen.

Versnippering tegenaan

De politiek is er in ieder geval rijp voor en omarmt dit initiatief. De nieuwe Jeugdwet zet niet alleen in op minder versnippering binnen de jeugdzorg door de provinciale verantwoordelijkheid naar gemeentelijk niveau te verschuiven, maar het sluit ook beter aan op het internationale kinderrechtenverdrag uit 1989, door te streven naar 'inhuishuisplaatsingen' in plaats van uithuisplaatsingen van kinderen. Daardoor kan de zorg meer binnen een gezin waarin zich problemen voordoen worden gegeven of, als dat niet kan, in een gezinsvorm daarbuiten. De nieuwe wet is een grote verandering in de Jeugdzorg en zal in hoog tempo doorgevoerd worden.

Signalen diaconieën

Willy Meijnhardt, projectmanager Kerk in Actie op het terrein van de zorg: "Voor diaconieën is die enorme omslag een reden om te letten

op signalen uit de omgeving: vallen er door de invoering van de wet kinderen tussen de wal en het schip? Als dit het geval is, is het van belang om als diaconie in de wijk een schakel te zijn die de weg weet naar bijvoorbeeld wijkteams of andere gemeentelijke jeugdzorginstellingen. Ook de gezinshuizen en de Rudolphstichting kunnen hierbij advies geven."

Wat kan de diaconie doen?

Een diaconie kan binnen de gemeente aandacht vragen voor het werk van de Rudolphstichting en het jubilerende Jeuddorp De Glind (zie ook pagina 18 en 19). Bovendien kunnen diaconieën contact leggen met een gezinshuis in de omgeving en met de gemeentelijke overheid. "Het belangrijkste is immers", zegt Willy Meijnhardt, "dat een kind onder de nieuwe Jeugdwet de noodzakelijke zorg krijgt."

TEKST: HENK VAN IJKEN, COMMUNICATIEMEDEWERKER VAN KERK IN ACTIE. FOTO: MARIEKE VIERGEVER/KERK IN ACTIE

Meer informatie:

[www.kerkinactie.nl/
gezinshuizen](http://www.kerkinactie.nl/gezinshuizen)
www.gezinshuis.com
www.rudolphstichting.nl

Interactief met de Rudolphstichting

Diaken Annemarie Ros: "Ik gun het die kinderen zo!"

Het is kermis in Schagen. De prachtige dorpskerk gaat schuil achter een enorme draaimolen. De kinderen uit Jeugddorp De Glind zouden ervan genieten! Annemarie Ros (36) is al zes jaar diaken bij de Protestantse Kerk in Schagen. Sinds twee jaar heeft deze kerk een interactieve band met de Rudolphstichting, die de gebouwen en de grond van Jeugddorp De Glind beheert.

In Jeugddorp De Glind wonen ongeveer 120 uithuisgeplaatste kinderen en jongeren, vooral in gezinshuizen. Hier vinden zij een veilige plek, om op te groeien en hun talenten te ontwikkelen. Dit jaar bestaat het dorp 100 jaar. Reden voor Kerk in Actie om de Rudolphstichting centraal te stellen tijdens de collecte voor Binnenlands Diaconaat op 17 november.

Totaalplaatje

"Onze diaconie wilde een nieuw interactief project kiezen, dichtbij huis en gericht op kinderen en jongeren," vertelt Annemarie. Samen met haar collega-diakenen bezocht ze een open dag in het Jeugddorp. "Ik heb daar gesproken met twee kinderen. Al mijn vooroordelen over deze kinderen verdwenen als sneeuw voor de zon. Je kunt het zo goed met ze gaan. Dat ze normaal kunnen opgroeien. Ik vond het een fantastisch dorp. Alle faciliteiten zijn er, niet alleen opvang en zorg, maar er is ook gedacht aan de toekomst. Jongeren kunnen er zelfs stage lopen, zodat ze later makkelijker aansluiting vinden in de maatschappij. Het is echt een totaalplaatje."

Betrokkenheid

De diaconie was verkocht. Nu de gemeente nog. En dat valt niet mee, vertelt Annemarie. "Bij het vorige project hoefden we de naam maar te laten vallen, of iedereen wist wat er mee bedoeld werd. Onze dominee speelde daar een grote rol in, hij bracht het enthousiasme

over. Maar het blijkt moeilijk om betrokkenheid te creëren. We zijn begonnen met een gemeenteavond, waarop iemand van de Rudolphstichting iets over het werk kwam vertellen. De mensen die er waren, voelden zich erg aangesproken."

Persoonlijk gesprek

De diaconie van Schagen heeft een quotum vastgesteld dat per jaar voor de Rudolphstichting wordt afgedragen aan Kerk in Actie. Tweederde van het bedrag wordt door de diaconie betaald en de rest brengt de gemeente op via collectes en acties. "Bij de collectes vertellen we altijd iets over het project of we laten een filmpje zien. Met Pasen hebben we de spaardoosjesactie gedaan voor de Rudolphstichting en vorige week was er een vlooienmarkt. Maar ik merk dat een persoonlijk gesprek nog het meeste effect heeft. Vorige week nog vroeg een jonge vrouw, een twintiger, mij naar het project. Ze wilde weten wat het precies was. Dan kan je iets uitleggen en dan worden mensen echt enthousiast."

Maar Annemarie heeft goede hoop dat de gemeente van Schagen steeds meer verbonden zal raken bij dit project. Ze zint alweer op nieuwe acties. "De diaconie gaat de startzondag organiseren samen met de jongeren. Dus ik denk dat ik daar maar eens een balletje over ga opgooien."

Diaken Annemarie Ros: "Al mijn vooroordelen verdwenen als sneeuw voor de zon."
Foto: Jacomine Oosterhoff

“Hier willen ze het beste voor ieder kind”

Het liefste zou Nadia in de buurt van haar ouders wonen. Want helemaal thuis, dat kan niet. “Nu vind ik dat niet meer erg. Maar in het begin wel.” Nadia woont al zeven jaar bij de gezinsouders Dick en Willemien Overbeek in Jeugdorp De Glind. “Het voelt hier als thuis voor mij. Want hier woon ik, slaap ik en eet ik.”

Nadia was acht jaar toen het echt niet meer ging tussen haar en haar adoptiemoeder. Voor de tweede keer in haar leven moest ze weg uit haar omgeving. “Ik ben samen met mijn zusje geadopteerd uit Oekraïne. Met mijn zusje ging het wel goed, zij was ook veel jonger toen ze geadopteerd werd. Maar mijn moeder en ik kregen steeds meer ruzie. Over van alles en nog wat.” Nadia werd uit huis geplaatst in een groepsinstelling, maar kwam al snel terecht in Jeugdorp De Glind, in het gezinshuis van Dick en Willemien.

Afspraak

Elke maand gaat ze een weekend bij haar ouders logeren. “Ik kan alleen maar naar huis als ik van tevoren een afspraak maak,” vertelt ze. “Maar na de HAVO ga ik de PABO doen. Ik hoop dat ik dan in de buurt van mijn ouders naar school kan. Want ze hebben gezegd dat ik altijd bij hen langs mag komen.” Haar adoptieouders beschouwt Nadia als haar echte ouders. Haar biologische moeder is uit beeld. “Ik weet alleen dat ik op haar moet lijken. Van mijn vader weet ik niets. Ook al is het niet helemaal goed gegaan, ik ben wel blij dat ik geadopteerd ben. In Oekraïne had ik geen kansen.”

Loyaal

In de afgelopen 22 jaar hebben Dick en Willemien Overbeek 26 kinderen in huis gehad, voor kortere of langere tijd. De meeste adoptiekinderen onder hen hadden een hechtingsstoornis. “Met die problematiek hebben we leren omgaan,” vertelt Willemien. “Je krijgt steeds beter door wat een kind nodig heeft. Ze hebben ouders en dat mag je ze niet afnemen. Wat die ouders ook gedaan hebben, of wat ze juist niet gedaan hebben, kinderen blijven loyaal. Ook aan adoptieouders.”

“Dick en Willemien snappen alles heel goed en kunnen je overal mee helpen”, zegt Nadia. “Ze begrijpen mij ook. Ik woon liever hier,

Nadia: “Dit voelt als een echt gezin.” Foto: Marieke Viergever

hoewel het ook wel fijn zou zijn als ik thuis kon wonen.” Nadia denkt even na en zegt dan toch. “Dit voelt als een echt gezin. De pleegouders in De Glind willen het beste voor ieder kind. Ook voor mij. En daarom moet het hier altijd blijven.”

Collecte Binnenlands Diaconaat

Op zondag 17 november staat de Rudophstichting centraal tijdens de collecte voor het Binnenlands Diaconaat. De opbrengst gaat onder andere naar de sport- en spelfaciliteiten in Jeugdorp De Glind. Hiervoor is per kind 250 euro nodig op jaarbasis.

Nadia heet in werkelijkheid anders. Om redenen van privacy is ze niet herkenbaar in beeld.

TEKST: JACOMINE OOSTERHOFF IS FREELANCE TEKSTSCHRIJVER